

Zomeravondwandeling 4 (dinsdag 25 juli 2006)

Onze trouwe gasten uit Landgraaf waren deze keer op tijd en zoals gebruikelijk was de witte, zwaar beladen bestelwagen uit Cartiels weer aan de late kant. Klokslag

19.00 uur spreekt Hub de groep toe en belooft hun een koele avond. De temperatuur is tijdens deze avond mogelijk een graadje aangenamer maar nog steeds ruimschoots boven de 30 graden. Voor 19 mensen geen probleem om de vierde avondwandeling in de reeks van 9 gezellig mee te lopen.

Vanaf het station gaat het gelijk links en vervolgens weer links over het spoor. We klimmen geleidelijk en

onderweg zijn er al voldoende aanknopingsmomenten om even uit te rusten. In de schaduw van bomen kan Hub zijn verhaal kwijt over o.a. wissels, muizen en plantjes. Even later stijgen we weer om dan een landweg rechtsaf te nemen. Hier, maar ook stukken verder, zijn de restanten van het akkerrandenbeheer nog vaag te herkennen door de fraai bloeiende restanten van die kleurrijke en gezellig aandoende randen. Helaas was er geen subsidie meer beschikbaar (we danken de huidige overheid voor haar bezuinigingspolitiek) dus benutten onze agrariërs weer hun landerijen tot aan de randen.

Bij het Sluusmans kruisbeeld staan we even stil, genieten van de fraaie landschap en de toelichting van onze gids. Vervolgens leidt de route rechts ons tussen uitgestrekte korenvelden links welk waarschijnlijk deze week geknipt en geschoren zullen worden. De grote maïsakker rechts mag nog wat langer van de droogte en hitte genieten.

Onze gids heeft er vanavond echt zin in en laat de Woeste gracht links liggen om zo verder omhoog naar Elkenrade te lopen. Elkenrade is een kleine maar oude kern, gelegen op de restanten van het oude plateau waar de Maas geen grip op heeft gekregen. Rustig gelegen met fraaie panorama's om zich heen kent Elkenrade vele oude panden. Op enkele plekken mag je zomaar eigen producten langs de rand van de weg kopen. Helaas moeten we nog een aantal kilometers verder anders waren er diverse courgettes zeker het Geuldal in gegaan. Enkele zaaddozen van stokrozen verwisselen van eigenaar.

Vanuit deze hoog gelegen kern volgen we een poosje het plateau en moeten we natuurlijk weer gaan dalen. Bij het Eijserbos genieten we van de fraaie beeld over delen van de ons omringende landen en volgen uiteindelijk de route richting Dikkebuikweg. Natuurlijk weer prachtige vergezichten en agrariërs zijn druk in de

weer met het binnen halen van hun graanoogst. Korenbloemen, klaprozen, Phacaelia, enz. zijn nog herkenbare restanten in de akkerrand. De Sleedorstest zorgt weer voor de nodige hilariteit terwijl de vruchten van de wilde kers tot bijna ieders verbazing bijzonder lekker blijken te zijn, ongeacht hun geringe formaat of hun variërende kleur

De Woeste Gracht in het dal zorgt weer voor verhalen over droogdalen maar ook de mestputjes (latrines) van de das leidt weer tot uitgebreide informatie over leef- en eetgewoontes van dit markante dier. Herkenbaar zijn overduidelijk de restanten van de wilde kers (pitten) of van de morellenplantage ietsjes verder. Via de Dikkebuikweg belanden we bij een van de merkwaardigste huizen van Wijlré door de eigenaardige, asymmetrische bouwwijze. Het vergt tijd om de constructie te begrijpen.

Even later staan we weer bij het station en na het afscheid zitten onze getrouwen weldra op het terras om te kunnen genieten van passerende stoomlocs. Na een ruim uur geven zij de moed op. Geen loc gezien en met een warme komkommer moet men huiswaarts.

